

Szombat elmúltával, a hét első napján pirkadatkor Mária Magdolna és a másik Mária elment, hogy megnézze a sírt. És íme, nagy földrengés támadt: Az Úr angyala leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. Olyan volt a tekintete, mint a villám, a ruhája pedig fehér, mint a hó. Az örök reszketni kezdtek félelmükben, és szinte halálra váltak. Ekkor megszólalt az angyal, és ezt mondta az asszonyoknak: „Ne féljete! Tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek Ő nincs itt, mert feltámadt, amint megígérte. Jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt! És siessetek, mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és elöttetek megy Galileába. Ott viszontláthatjátok őt! Íme, én megmondtam nektek!”

Erre elsiettek a sírtól. Remegve, de nagy örömmel futottak, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak. És íme, egyszerre csak Jézus jött velük szemben, és megszólította őket: „Üdv nektek!” Ők pedig odasiettek hozzá, leborultak előtte, és átkarolták a lábát. Ekkor Jézus így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Siessetek, vigyétek hírül testvéreimnek, hogy menjenek Galileába, mert ott viszontláthatnak engem.”

Ezek az evangélium igéi.
